

Zprávy z farnosti

07/2014

Začínají prázdniny, dovolené.

Tam je zaměřena naše pozornost.

Máme ale ve farnosti jedno aktuální téma, a to je dokončení opravy a rekonstrukce varhan. Aby dílo mohlo být úspěšně dokončeno, potřebujeme shromáždit ještě nějaké finance. Jedná se o částku necelých 100 000 Kč. Kdyby každý z farnosti přispěl 500 – 1 000 Kč (někdo by mohl pomoci i větším obnosem), bylo by potřebné částky dosaženo. Víím, že každý počítá každou korunu, ale je to mimořádná okolnost. Varhany se nestaví každý rok, je to dar i pro další generace. Nevyskytnou-li se nějaké překážky, tak by se posvěcení varhan uskutečnilo o pouti ke cti sv. Františka 5. října 2014.

Děkuji za pochopení a vaši štědrost.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2014

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ČERVENEC

1. **Všeobecný:** Aby **sportovní události** vždy přispívaly k rozvoji bratrství mezi národy a k růstu lidskosti.
2. **Evangelizační:** Aby Duch Svatý podporoval dílo laiků, kteří hlásají **evangelium v nejchudších zemích**.
3. **Národní:** Aby ti, kdo žijí **ve svornosti**, vytrvali a ti, kteří jsou **v rozepři**, se obrátili k lásce.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Poslední vrchol

Vzhledem k tomu, že se nezdařilo sehnat slíbený film na DVD, podařilo se paní Škodové sehnat film na kopii pro kina. Byla tam podmínka, že je nutno pustit film v kterémkoli kině. Velmi laskavě nám vyšlo vstříc vedení kina „Sněžník“, které to promítání umožnilo.

Film pojednává o velmi dobrém španělském knězi, který byl velmi dobře přijímán i nevěřícími obyvateli města, ve kterém působil. Protože velmi miloval Pána Krista, jednal s velkou láskou i s lidmi. Jeho rodina jej velmi milovala, i když vždy říkal, že umře mladý.

Velmi rád slézal hory v okolí a vždy tvrdil, že tam nahoře je nejbližší Pánu. Na kteroukoli horu vylezl, vždy tam sloužil Eucharistii. Na jednu takovou horu jednou lezl s kamarádkou své sestry a při zpáteční cestě došlo k neštěstí. Když se do večera nevrátil, zburcovala rodina policii a po dlouhém pátrání, dopoledne, našla posádka vrtulníku oba dva asi v polovině cesty dolů. Bohužel, oba již mrtvé. Stalo se, jak si přál. Chtěl umřít v horách blízko Pána! Bylo mu pouhých 42 let.

Film není výmysl, je to dokument o skutečném knězi.

M. Neubertová

- “Do you want to be right or do you want to be happy?” (Chceš mít pravdu nebo chceš být šťastný?)

Slavnost posvěcení kostela sv. Petra a Pavla v H. Prysku

V sobotu 21. června 2014 se vydali poutníci z naší děčínské farnosti na pouť do Prysku, aby se zúčastnili slavnostního znovu vysvěcení kostela sv. Petra a Pavla po sedmimileté opravě tohoto Božího stánku.

Jeli jsme vlakem z Děčína hl. n. do zastávky Horní Kamenice. Odtud jsme šli do Vesničky, části Dolního Prysku, kde se řadil průvod. Chvilí jsme čekali na přivezení sochy Panna Marie z kostela v Prysku. Průvod se seřadil a vyšli jsme. Na začátku procesí šel ministrant s křížem, za ním na nosítkách nesli muži sochu Panny Marie, poté následovala hudba, muži i ženy s korouhvemi. Bylo jich devět. Poté následovali poutníci z okolí i z daleka. Bylo mezi nimi i dost německých poutníků.

Pomalu jsme šli přes Dolní Prysk a dále do Horního Prysku. Hudba hrála po celou dobu – byli to muzikanti z Mutěnic u Hodonína. Na cestě se zastavovalo u tří křížů a u jedné sochy sv. Jana Nepomuckého. Vždycky jsme se pomodlili „Otče náš a Zdravas Maria“ a hudba před, i po modlitbě zahrála tuš.

A už nás z dálky vítal krásně obnovený kostel svou věží. Před kostelem stáli další lidé i s dětmi, které ostatně šly i s naší skupinou. Vešli jsme do kostela a tam nás čekalo veliké překvapení. Kostel má barokní výzdobu, ale tak krásně a účelně zrestaurovanou, že jsme nevycházeli z údivu. Po chvíli přicházeli ministranti, kněží a na konec Mons. Jan Baxant, biskup litoměřické diecéze. Varhany i hudba hrály slavnostně a zbožně.

S hudbou přijeli i zpěváci a zpěvačky: Chrámový sbor sv. Kateřiny z Mutěnic, Mužský sbor z Mutěnic a Dívčí barokní trio „Luce del sole“. Hráli i zpívali nádherně a vše bylo velmi velebné.

Při mši svaté byl posvěcen kostel. Nejdříve Otec biskup posvětil vodu a tou světil vše – boční zdi, dveře, lavice i nás, kteří jsme stáli v lavicích. Potom šel zpět, a začal světit nový oltář, protože se v tomto kostele nekonala bohoslužba asi 30 let, nebyl ještě obětní stůl, a ten nový se musel posvětit. Do desky stolu byly uloženy ostatky svatých. Pamatuji si jen sv. Viktorina, ale ještě byli dva další. Pak Otec biskup začal světit oltář. Nejdříve požehnal, okouřil kadidlem, posvětil svěcenou vodou a potom vzal křížmo a po celé ploše stolu oltář posvětil.

Poté posvětil a rozsvítil 2 svíce, a hned nato se rozzářila všechna světla a lustry v kostele. V okamžik nám bylo jako v nebi. Ten jas rozzářil celý kostel do nevidané nádhery!

A v tomto zářivém kostele, plného vůně kadidla se sloužila slavnostní mše svatá, s okouřováním, jak to známe z kostelů při slavnostních bohoslužbách.

Na konci mše svaté děkoval Otec biskup všem, kteří se o opravu a znovu otevření kostela podíleli. Promluvil pan Marcel Hrubý, který i jmenovitě jmenoval muže, kteří se opravdu oddaně věnovali této opravě, potom pan starosta Pysku, potom vikář ze spřátelené obce Fulda v Německu, který byl, spolu s dalšími německými knězi, přítomen této události, do které mnohé obce v Německu přispívaly na zdárnou opravu tohoto stánku Božího.

Kompletní mše svatá trvala cca dvě a čtvrt hodiny. Byl sice plánován výlet na Panskou skálu, ale počasí se velmi změnilo. Foukal studený vítr a bylo už dost pozdě a tak se naši farníci odebrali domů. Celkem nás šlo 18 členů, ale na vlak už šlo jen 9 lidí, protože další, ušlí z cesty sem, se svezly s některými našimi farníky, kteří byli motorizovaní. Ale přesto všechno, tato pouť a svěcení bylo nádherné!

M. Neubertová

Pout'

Zaznamenáno ve svatyni Panny Marie v Lurdech.

Stále vzhlížíme k příštímu okamžiku, v němž bychom se stali dokonalejšími. Jsme lidmi, kteří se stále řítí do budoucnosti, protože celistvost přítomné chvíle nezakoušíme. Nicméně přítomný okamžik je tak dokonalý, jak jen být může. Pokud jsme neuchopili přítomnost, žijeme stále v iluzi – a je to opravdu iluze –, že příští okamžik bude lepší: až se dostanu za tenhle roh, až uvidím ten kostel, až se dostanu do Jeruzaléma, až budu v hotelu nebo kdekoli jinde. Vše, co děláme, je kvůli něčemu jinému, je to prostředek k jakémusi mlhavému cíli.

Takový přístup je zásadně špatný. Pokud si stále budeme myslet, že štěstí je za rohem, pak jsme štěstí nedosáhli. Štěstí je dáno v tomto okamžiku. Všechno je právě zde, právě nyní, veškeré tajemství Kristovo: zcela skryté, a přece dokonale zjevené.

Jestliže Ježíše nedokážeš najít ve svém městě, pak ačkoli jsou poutě pro ducha dobré, pravděpodobně ho nenajdeš ani v Jeruzalémě. Jestliže ses s Marií nesetkal již dříve, pravděpodobně ji nenajdeš ani v Lurdech. Vyrážíme na pout', abychom se mohli vrátit zpátky domů s vědomím, že na pout' už nikdy nemusíme. Pout' dosáhla svého účelu, jestliže jsme s to vidět Boha v našich každodenních a obyčejných životech.

R. R.

Slavnost Těla a Krve Páně

V neděli 22. června jsme mohli oslavit slavnost Těla a Krve Páně (dříve se jmenovala Boží Tělo) opravdu slavnostně. Po mši svaté jsme pozdravili Pána Ježíše v monstranci na obětním stole a pak v průvodu za zpěvu písně Ježíši Králi došli k venkovnímu obrazu sv. Františka. Tam otec František postavil Nejsvětější svátost na ozdobený stoleček a vzdali jsme chválu a úctu Ježíši Kristu v proměněné hostii. Se zpěvem jsme obešli kostel a v kostele pak přijali svátostné požehnání pro sebe i pro celé město.

K radosti a slavnostnosti toho dne ale přispělo nemalou mírou i to, že při mši svaté byl pokřtěn a přijat do církve Tomáš Michal Veinfurter. Zároveň byl také biřmován a přijal za svého biřmovacího patrona sv. Lukáše. Doprovázejme jej dále svou modlitbou a přátelským přijetím.

Marie Jirásková

Mlčeti zlato

Jako lidé se bojíme ticha. Je to naše největší překážka v modlitbě. Věřím, že ticho a slova jsou ve vzájemném vztahu. Slova, která nevycházejí z ticha, pravděpodobně mnoho neříkají. Nejspíš se snaží setřást nějaké břímě a nechtějí něco sdělit. Nicméně slova naplňují ticho, a proto tu máme slovo Boží – čtené slovo, hláсанé slovo i psané slovo. Ale ono psané a hláсанé slovo nepřináší mnoho plodů – srdce ducha doopravdy neotevřívá, dokud je neokusíme, nerozžvýkáme, dokud je na sobě nepocítíme, neprotrpíme a neradujeme se z něj na rovině, jež je skryta za slovy.

Blaise Pascal řekl, že všechno lidské zlo přichází na svět proto, že lidé nejsou schopni vydržet třicet minut v klidu na židli! Doufám, že přehání. Snad chce říct, že únik před tichem je nepochybně únikem od naší duše, od nás samých, a tím i od Boha.

Měl-li bych poradit jedinou věc pro duchovní růst, bylo by to ticho.

R. R.

Okénko do knihovny

autor: Anselm Grün / Leo Fijen
název: Rok, kdy zemřel můj otec
z obsahu: Předmluva

To, co začalo, jaká výměna dopisů o každodenním šílenství, se rozvinulo ve výměnu myšlenek o těch nejdůležitějších tématech lidského života. Když jsem rok a půl po smrti své matky v půli ledna poslal první mail otci Anselmu Grünovi, ještě jsem netušil, že zakrátko zemře také můj otec.

Čím dál častěji jsem pak psal o svém otci: o jeho posledních narozeninách, o jeho první návštěvě u geriatra, o jeho přijetí do nemocnice; o naší neschopnosti vzájemně se k sobě přiblížit, o zvláštním významu, jaký získává slavení Velikonoc, když se smrt stává nevyhnutelnou, o posledních společně strávených týdnech otce a syna, o umírání doma.

Dva roky předtím jsem se setkal s Anselmem Grünem poprvé. Později jsem ho lépe poznal při dvou návštěvách v opatství Münsterschwarzach, kde žije, a dohodli jsme se, že si budeme jednou za čtrnáct dní mailovat. Vyvinula se z toho intenzivní korespondence o utrpení a umírání, o loučení a umění nechat odejít, o zármutku a bolesti, osamělosti a osiřelosti. Psali jsme si ale také o rituálech a vzpomínkách, dávání a přijímání, o sounáležitosti a odstupu, o rodinných poutech a síle víry.

Bylo pro mě privilegiem, že jsem si mohl s otcem Anselmem takto dopisovat. Až do morku kostí mě totiž zasáhlo, že jsem tak brzy po sobě ztratil oba rodiče. Anselm Grün byl pro mě pozorným naslouchajícím a útešlivým doprovázejícím. Pomohl mi jasněji poznat, co všechno se v mém životě změnilo. Můj zármutek a moje bolest se přede mnou rozprostíraly jako neznámá země, jejíž stezky jsem neznal, a často jsem měl pocit, že jsem se vydal po špatné odbočce. Někdy jsem se svých vlastních pocitů až děsil.

Dopisování mi pomohlo razit si tímto chaosem cestu, ale ještě významněji mi poskytlo prostor a klid k tomu, abych si uvědomil, že prožívám také obohacující období. Mohla jsem odhalit, že v jádru té nejhlubší bolesti z odchodu mého otce (a mojí matky) leží ukryto pravé bohatství. Možná to bude znít rozporuplně, ale je to hluboká pravda: v době, kdy můj otec nebyl již téměř s to kokoli vykonat, mi toho dal nejvíce.

O toto zjištění bych se rád – společně s Anselmem Grünem – podělil s ostatními, a proto se tato korespondence objevuje v knižní podobě. Neobsahuje přehled kapitol, protože dopisy jsou řazeny v časové posloupnosti, ačkoli je lze číst i samostatně. Tu a tam se něco opakuje, vždyť v období zármutku člověka zaměstnávají spíše mezi sebou příbuzná témata.

Anselm Grün (nar. 1945) je mnich benediktinského opatství v německém Münsterschwarzachu a vyhledávaný duchovní průvodce. Patří k nejčtenějším křesťanským autorům současnosti, jeho knihy jsou překládány do mnoha jazyků.

Leo Fijen (nar. 1955) je jedním z nejznámějších televizních moderátorů v Nizozemí, moderuje například televizní magazín Křižovatka (Kruispunt). Jeho jméno i tvář můžeme znát i z televize Noe, která vysílá jeho úspěšný seriál Putování po evropských kláštřech.

vybrala M. Jirásková

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2014	20. července	17. srpna	21. září
19. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		16. listopadu	21. prosince

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:53	14:53	16:53	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:17	21:17

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2014	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	7 599 Kč	1 831 Kč	1 965 Kč	Na církevní školy
Únor	8 322 Kč	1 387 Kč	2 589 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	9 221 Kč	1 677 Kč	3 478 Kč	Na pojištění kostelů
Duben	10 891 Kč	2 271 Kč	763 Kč	Na Svatou Zemi
			2 460 Kč	Na záchranu kostelů
Květen	6 393 Kč	1 716 Kč	2 428 Kč	Na TV Noe
Červen	8 051 Kč	1 872 Kč	1 853 Kč	Na bohoslovce
Součet	50 477 Kč	10 754 Kč	15 536 Kč	

Chvojensko

Vyšla kniha o historii chvojenských obcí autora Petra Mikuly, vydavatelem je spolek Chvojensko. Zakoupit jí lze u pana Mikuly v Malém Chvojně, u Jiřiny Bischoffiové v Lučném Chvojně, v ZŠ ve Velkém Chvojně u paní ředitelky Martín-

kové, na OÚ v Libouchci u paní Hejnové a v Lipové v krámečku paní Limrové. Knihu lze také objednat na chvojenko@seznam.cz na dobírku (cena + poštovné). Cena samotné knihy je 500 Kč.

MAS Labské skály

Poutě v červenci

Javory

Bohoslužba slova v kostele sv. Prokopa v Javorech bude v sobotu **5 července 2014** od 15:30.

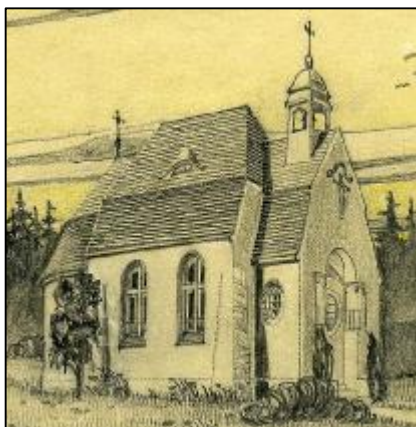

Bynov

Mše svatá o svátek sv. Cyrila a Metoděje bude v sobotu **5. července 2014** v kostele P. Marie v Bynove od 17:30.

Pout' na Sněžníku

V lonském čísle ZzF 2013-07 jste si mohli přečíst hezký článek od K. Steina o kapli P. Marie Karmelské na Sněžníku.

Pokud ne, máte možnost si přečíst dodatečně z webových stránek farnosti, kde jsou jednotlivá čísla zpravodaje stále k dispozici.

Zásluhou plánu akcí, který jsem nedávno obdržel, zde mohu napsat, že letos bude pout' opět, a že to bude **16. července 2014**. Bohoslužba slova začne v 15 hodin na Sněžníku u kaple.

Nyní jen zbývá, aby se povedlo i počasí a poutníci mohli čas využít také

k procházce po okolní krásné krajině!

R. S.

Radio Proglas

Hledáme další cesty, kterými by bylo možné oslovit lidi k podpoře svého rádia. Jednou z nich je i vyhlášení veřejné sbírky Nadačního fondu Radia Proglas. Jedná se o prodej ozdobných placek se špendlíkem nebo magnetem – viz:

<http://www.proglas.cz/verejna-sbirka.html>

Vloni sbírka vynesla po odečtení nákladů 160 691 Kč. Pokud byste se chtěli také zapojit, prosíme, ozvěte se.

Zajímavé akce a jejich termíny:

V neděli 5. října 2014 Vás zveme na setkání KaPrů a posluchačů do Plzně. Poznačte si už dnes toto datum do kalendáře a zejména Vy z okolí přijďte. Těšíme se na Vás!

Zastavte se u našeho stánku na Katolické charismatické konferenci, jejíž 25. ročník se bude konat 9.-13. července 2014 v Brně.

6. října 2014 vyjde podzimní Zpravodaj Proglasu č. 52.

z klubové pošty Radia Proglas

Noc kostelů 2015

Rakousko vyhlásilo termín pro Noc kostelů 2015. Noc kostelů 2015 se bude konat v České republice i Rakousku 29. května (pátek).

Krátce po úspěšné Noci kostelů 2014 již vyhlásili organizátoři v Rakousku termín pro Noc kostelů v příštím roce. Bude se konat v pátek 29. května 2015.

Noc kostelů se stala v České republice již tradiční událostí, očekávanou mnoha tisíci zájemců vždy na přelomu května a června. V letošním roce se zapojilo více než 1 400 kostelů a modliteben a podle dostupných informací bylo v celé České republice během Noci kostelů zaznamenáno na 450 000 návštěvnických vstupů.

Na základě reakcí návštěvníků i médií se otevřeně prostory kostelů, i doprovodné programy zde připravené, těšily velkému zájmu nejširší veřejnosti.

Letošní Noc kostelů provázela především pokojná atmosféra v kostelech a modlitebnách, spokojenost návštěvníků i radost tisíců dobrovolných pořadatelů.

Martina Jandlová, TS ČBK

Róbert Bezák

Více jak dva roky od kauzy R. Bazák. Zřejmě se předpokládalo, že již vše umlkne, na podrazy se dávno zapomene a pojedje se nerušeně dál kaňonem kolem skal... Kolik pomluv, ústrků jsme slyšeli a někteří dotyční se nestydí to nazývat dokonce láskou. Jak arogantně bylo „zameteno“ s těmi, kteří měli snahu o spravedlivé prošetření případu a o to aby se mohl pana arcibiskup hájit.

Zde uvádím části nejnovějších zpráv. Je dobré se textem prokousat, přestože je ve slovenštině. Kdo si chce přečíst celé statě, ale i další články, je pro ně na konci uveden odkaz na příslušné webové stránky (nejlépe si ZzF otevřít na webu farnosti a použít přímo odkaz).

Jedná se o další velmi nepřijemnou záležitost v církvi. Řešením ovšem není ji strkat „pod koberec“, uchylovat se k pomluvám a ohánět se „poslušností“. Přece jen se píše rok 2014... Z jiné oblasti víme, jak se to později pěkně vymstí.

V textu je zmínka o knize od P. Šebastiána Labo SJ: Róbert Bezák (pravda o odvolanom arcibiskupovi). Pokud by někoho zajímala a nemohl ji najít, mohu ji poskytnout, ozvěte se mi.

Přepisy jsou z media www.pluska.sk, jsou na stránkách uvedeny autentické fotografie a kopie dokumentů se všemi náležitostmi, nejde tedy o senzační podvrh, jak by si někdo mohl zkratkovitě myslet. Prostě tak to je.

R. S.

Zlá predtucha sa naplnila

Zlá predtucha sa naplnila. Pápež František potvrdil Róbertovi Bezákovi jeho obavy.

Zápletka ako z telenovely. Odvolaný trnavský arcibiskup Róbert Bezák sa priamo z úst Svätého Otca dozvedel krutú pravdu, ktorú doteraz iba tušil. Listy, ktoré s nádejou v duši pol roka Františkovi posielal, sa k nemu ani len nedostali. Bezák už zrejme dlhšie šípil, že čosi nie je v poriadku a hľadal spôsob, ako sa dostať priamo k pápežovi.

Róbert Bezák zo skrine vytiahol biskupskú sutanu, ktorú už na Slovensku nenosil, a to mu pomohlo prehodit' so Svätým Otcom aspoň pár slov na takzvanej generálnej audiencii. Je aspoň malá šanca, že sa kauza Bezák pohne dopredu?

Tí, ktorí majú s prijatiami u pápeža osobnú skúsenosť, sa zhodujú, že dostať sa na generálnu audienciu nie je až také výnimočné. Podarí sa to aj bežnému smrteľníkovi. Ťažšie sa už dostanete do predných radov medzi tých, ktorým pápež osobne podá ruku. Biskupi v sutane však majú cestu k pápežovi otvorenú.

O tom, ako prebehol rozhovor s pápežom, porozprával Bezák denníku Új Szó. Šokujúce je, že sa potvrdili jeho obavy, keď vložil Františkovi do rúk list.

„Svätému Otcovi bolo moje meno povedomé, povedal mi, že už o mne počul. Povedal som mu, že som mu už poslal tucet listov, v ktorých som ho prosil, aby ma prijal. Odpovedal mi, že nedostal ani jeden, tento je preňho prvý. Odovzdal ho svojmu sekretárovi, na čo som ho upozornil, že aj pred mojím odvolaním som pápežovi Benediktovi už takto niesol list o spisoch so škandálnym šafarením Jána Sokola, no domnievam sa, že mu ho sekretár vôbec nedal. Svätý Otec na to povedal svojmu sekretárovi, nech mu ten list určite položí na stôl. Verím tomu, že si ho naozaj prečíta,“ povedal Bezák.

František sa na to obrátil k svojmu sekretárovi a povedal mu: „Ale tento list mi dajte určite na pracovný stôl.“

...

Čo ešte Bezák povedal. „Domnievam sa, že ma len nechávajú čakať a naťahujú čas. Svätý Otec mi teraz povedal, že termín si mám dohodnúť u prefekta episkopálnej kongregácie. Teraz sa môžem naňho obrátiť s tým, že som s ním už hovoril. Viac spraviť neviem, ostatné je v Božích rukách.“

„Všetky znamenia poukazujú na to, že jedna organizovaná skupina spraví všetko pre to, aby som sa k pápežovi nedostal. Nevie, čoho sa boja, no dosť im vyhovuje, že žijem v zastrčenom kláštore. Teraz môžem dúfať iba v to, že pápež v mojom prípade rozhodne tak nezávisle ako vo veľa predchádzajúcich prípadoch, keď neznámych ľudí osloví a prijme k sebe.“

28. jún 2014, kass. Autor: Plus JEDEN DEŇ/IRIS KOPCSAYOVÁ

<http://www.pluska.sk/spravy/z-domova/exkluzivne-styri-tajne-listy-ktorych-biskupi-kydali-bezaka.html>

Štyri tajné listy, v ktorých biskupi kydali na Bezáka

Tisícky veriacich, ktorí dodnes nevedia stráviť odvolanie obľúbeného arcibiskupa Róberta Bezáka, dlho nevedeli pochopiť, prečo sa ho ostatní biskupi nezastali.

Vo vzduchu visela otázka, či boli vôbec na jeho strane. Po dvoch rokoch konečne poznáme odpoveď. Plus JEDEN DEŇ má k dispozícii listy štyroch duchovných, ktorí napísali poďakovanie dnes už nebohému jezuitovi Šebastiánovi Labovi.

Autorom kontroverznej knihy Róbert Bezák – Pravda o odvolanom arcibiskupovi je dnes už nebohý jezuita Šebastián Labo. O Bezákovi v nej hovorí ako o arogantnom odpadlíkovi s poruchami osobnosti. A tvrdí dokonca, že ho mal v moci diabol. Zdá sa, že nie je jediný, kto si to myslí.

1. list - Mons. Jozef Zlatňanský, titulárny biskup z Topoľčianok:

„Po prečítaní rukopisu vidím, že sa musím ešte viac modliť za pomýleného brata Róberta a jeho prívržencov.“

2. list - Banskobystrický biskup Marián Chovanec:

„Úprimné Pán Boh zaplať, som rád, že si tak otvorene a bez obalu pomenoval veci, o ktorých sme si v poslednom čase (my cirkevníci niekedy viazaní mlčanlivosťou) zvykli len šuškať“. Myslím, že toto chlapské slovo sme už dávno potrebovali.“

3. list - Mons. Marián Čizmár zo Stakčína:

„Bolí ma kauza Bezák a je nám ľúto, že jeden z nástupcov apoštolov na Slovensku zdvihol päťu proti Kristovmu námestníkovi, a tak zapríčinil duchovnú škodu nielen na sebe, ale aj tisícom zblúdených duší,“ píše.

4. list - Český biskup Jan Baxant z Litoměříc, ktorý sa zúčastnil na vizitácii v Trnave, na základe ktorej Bezáka odvolali:

„Vďaka za dielo, ktoré sa na bolestnú a nešťastnú kauzu pozerá otvorene a pravdivo!“

Diabli by mali radosť, že získali arcibiskupa

„Tú tvoju ‚odvahu‘, brat Róbert, Ti diktoval priamo diabol, ktorého duch Ťa mal v moci. A vtedy som intenzívne prosil Pána o milosť, aby si večer nemal nejakú nehodu, pri ktorej by si bol prišiel o život. Diabli by boli mali nesmiernu radosť, že sa im podaril úžasný úlovok, získať pre seba katolíckeho arcibiskupa,“ prihovára sa Šebastián Labo vo svojej knihe Bezákovi.

Autor v máji vo veku nedožitého 83 rokov zomrel a asi týždeň pred jeho smrťou vydalo jeho knihu, napriek zákazu jezuitskej rehole, české nakladateľstvo.

Slovenskí jezuiti, ktorí sa od Labovho textu dištancovali, teraz rokujú s vydavateľstvom a chcú by knihu stiahnuť z predaja. Tvrdia, že autorské práva patria im. Podľa informácií denníka Plus JEDEN DEŇ však zrejme neuspeli, lebo Labo mal túto otázku ešte pred smrťou právne vyriešiť.

...

Hovorkyňa litoměřického biskupstva Jana Michálková na túto tému povedala: „Biskup litoměřický Mons. Jan Baxant sa nebude v médiách vyjadrovať k žiadnej svojej súkromnej korešpondencii.“ Biskup pritom svoj list napísal na hlavičkovom papieri biskupstva. Na otázku nereagoval ani banskobystrický biskup Chovanec.

27. jún 2014, Autor: Plus JEDEN DEŇ/Iris Kopcsayová

<http://www.pluska.sk/spravy/z-domova/exkluzivne-styri-tajne-listy-ktorych-biskupi-kydali-bezaka.html>

Ešte k případu arcibiskupa Róberta Bezáka

Na webové stránce: <http://www.postovy.sk/content/jan-carnogursky-st-este-k-pripadu-arcibiskupa-roberta-bezaka> je uveden článek Jána Čarnogurského st.: *Ešte k případu arcibiskupa Róberta Bezáka. Samotné čtení není nijak odlišné od podobných, snažících se dokazovat, jak odvolání arcibiskupa bylo „v pořádku“ :-).*

Mnohem závažnější a poučnější je přečtení reakce na uvedený článek. Autorkou je Gabriela Bezáková, tedy ta, kterou si J. Čarnogurský „vzal do pusy“... (R. S.)

Postupne dochádza k odhaľovaniu... Redemptorista Róbert Bezák nevadil, pretože bol pešiak, ale arcibiskup Róbert Bezák, ktorý sa ako štatutár už dozvie viac a keďže nechcel spolupracovať tak už vadil a bolo potrebné ho odstrániť... a to za každú cenu. A nielen to, jeho meno treba ďalej hanobiť. A nielen to, postupne treba pošpiniť všetkých ľudí okolo, vrátane jeho vlastnej rodiny. Pán Čarnogurský postupujete veľmi premyslene. Biskup Baláž už povedať k tomuto nič nemôže, a na to sa spoliehate... V článku nebolo spomenutých veľa konkrétnych ľudí, ale jednu osobu ste si pán Čarnogurský nemohli odpustiť nespomenúť aj keď okrajovo, lebo sa Vám to hodí... Bravo! Manipulácia sa podarila. Veď, čo oči raz vidia to si zapamätajú. Ale toto, čo sa tu deje už nie je jedna epizóda, ale plán...

Pán Čarnogurský, napísali ste: Banskobystrický biskup Rudolf Baláž chcel pomáhať ľuďom nielen duchovne, ale aj hmotne, presnejšie zdravotne. Založil v Banskej Bystrici cirkevné zdravotné stredisko Mammacentrum sv. Agaty. Vedúcou sa stala sestra Róberta Bezáka, ale do roka stredisko urobilo schodok 40 miliónov Sk.“ Právnik sa vo Vás nezaprie, aj ste vedúcu mammacentra očiernili aj neočiernili...

Áno tou vedúcou som bola ja, a stala som sa ňou na prosbu pána biskupa Baláža dva roky po jeho založení, pretože dovtedajší štatutár sa nafakal zodpovednosti, ktorú nevedel zvládnuť. Hlavnou príčinou dlhu Mammacetra bolo to, že poskytovalo služby tým, pre ktorých bolo Mammacentrum vybudované - ženám s rakovinou prsníka - a to i napriek tomu, že štátna Všeobecná zdravotná poisťovňa nepreplácala liečbu poskytovanú jej pacientkam a tie tvorili 70%. Zazmluvnenie Mammacentra Všeobecnou zdravotnou poisťovňou sa nepodarilo ani pri vynaložení enormného úsilia pána biskupa Baláža, ktorý sa o Mammacentrum osobne zasadzoval a navštívil i napriek svojmu podlomenému zdraviu riaditeľku Všeobecnej zdravotnej poisťovne Dr. Zuzanu Zvolenskú. Voľby do parlamentu sa blížili a biskup Baláž nespocoval..., lebo on mal svoje zásady. Veľa krát som s ním osobne preberala zložitú finančnú situáciu spojenú s nákladmi na liečbu pacientok Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktoré do Mammacentra húfne prichádzali, lebo služby ktoré tu dostali mnohým zachránili život. Pán biskup to vedel a preto mi vždy, keď som mu hovorila, že budeme musieť odmietat pacientky Všeobecnej zdravotnej poisťovne odpovedal: „Aj keby som mal predat celý arcibiskupský palác, aby som niekomu pomohol, urobím to. Sociálny rozmer našej evanjelizácie súvisí aj s pomocou pri ochrane toho, čo je pre ľudí najvážnejšie - pri ochrane ich života“.

Pán Čarnogurský, prosím vyvráťte mi to ak sa mylím, ale zdá sa mi, že ste vo filme Arcibiskup s ľudskou tvárou o sebe povedali, že ste cynik. Som rada, že ste

sa nestali prezidentom SR... Pôvodne som nechcela reagovať na tento Váš príspevok, ale to asi očakávate od nás všetkých, kedy nás to unaví... Ale pamätajte dobro vždy zvíťazí aj keď sa zdá, že je porazené...

Dnes je Jána a zhodou okolností máte Vy a arcibiskup Ján Sokol meniny a venovali ste si darček v podobe tohto článku. Ale dnes je tiež sviatok Jána Krstiteľa – v tento deň pred 30 rokmi slávil v nedeľu Róbert svoju prvú svätú omšu v Prievidzi a o 28 rokov neskôr, tiež v nedeľu na sviatok Jána Krstiteľa, v Katedrále Jána Krstiteľa svoju poslednú sv. omšu ako arcibiskup trnavský. 28. júna bol odvolaný a na sv. omši 1. júla oznámil túto skutočnosť svojim veriacim v Katedrále Jána Krstiteľa. Myslím, že dostal menu Jána Krstiteľa, ktorý sa stal jeho patrónom a ja za svojím bratom stojím. Prosím spomeňte si na neho v modlitbách vy všetci, čo ho máte radi.

Izaiáš 40 - Hlas volajúceho: „Pripravte cestu Pánovi na púšti, vyrovnajte chodníky nášmu Bohu na pustatine! Každá dolina nech sa zdvihne a každý vrch i kopec zníži! Čo je krivé, nech je rovinou, a čo hrboľaté, nížinou. I zjaví sa Pánova sláva, a uvidí spoločne každé stvorenie, že prehovorili Pánove ústa.“

Vystúp na vysoký vrch, ty, čo hlásaš radostnú zvesť Sionu! Zodvihni mocne svoj hlas, ty, čo hlásaš radostnú zvesť Jeruzalemu! Zodvihni, neboj sa, povedz ju-dejským mestám: „Hľa, váš Boh! Hľa, Pán, Boh, prichádza so všetkou mocou a jeho ruka bude vládnuť. Odmenu víťaza nesie so sebou a jeho trofeje idú pred ním. Ako pastier pasie svoju čriedu, do náručia berie baránky a kladie si ich do lona; starostlivo vedie ovce brezivé.“

Gabriela Bezáčková, 24. 06. 2014

blog autorky: <http://www.postov.sk/blogs/gabriela-bezakova>

Františkovo pohlazení, které mnozí, i kněží, nesnesou

Našel jsem na webu tuhle nádhernou zповeď jednoho římského kněze. Já sám jen dodávám, že jsem šťastný, že můžu být Františkovým kaplanem!

Já a mí přátelé kněží, to nechceme říkat příliš nahlas, ale tenhle papež nás zneklidňuje. Jistě, neplatí to o všech: jsou i kněží, kteří jsou za tohoto papeže šťastní, a je jich dost... Ale není málo těch, kterým na něm uvnitř něco vadí. Minulý čtvrtek při procesii u příležitosti Božího Těla vypadal František hodně unaveně, zadýchaně... zato některým kněžím se proto dýchalo lépe. Těžko se mi na to dívalo, těžko se mi to říká a těžko se mi to píše, ale oči některých z nich mluvily jasně: i tenhle papež jednou skončí a všechno zase bude tak, jak bylo předtím. Bohu díky. Úleva...

Jestli se papež cítí unaveně, jestli se zadýchává, proč mu hned namísto židle ve svém srdci ukazuju cestu ven a přeju si, aby se po ní už vydal? Proč já, který bych měl být pastýřem tak jako on, se před ním cítím v rozpacích, zatímco lidé, ti upocení, ti, co stojí ve frontě, ti unavení, ti normální, ti s růženci i bez nich, ti se svatbou v kostele, ale i ti bez ní, ti, kteří to mají se svátostmi v pořádku, i ti, kteří ne, tíhle lidé mají židli pro papeže ve svém srdci už dávno připravenou? Co je zvláštního na tomto papeži, o kterém lidé říkají: „tenhle papež“?

Když se dobře podívám do svých očí na ty rozpaky, které ve mně – knězi tenhle papež vzbuzuje, musím mít pořádnou dávku odvahy, abych si přiznal jejich důvod.

Protože to není v tom, co říká. Jasně, jeho slova jsou nádherná, ale prosím vás evangelium je pořád více méně stejné: i jiní papežové ho vykládali dobře. A není ani osamocený v tom, co dělá: pokud jde o věci, které zahýbaly světem, tak Jan Pavel II. jich udělal celou řadu, Pavel VI. zase jako první jel do Kalkaty. Takže vás možná napadne, že pokud to není v obsahu, tak to bude asi tím jeho stylem: ale já říkám: „ano i ne“, spíš „ne“ než „ano“. Každý papež má svůj styl a nakonec lidé stejně hledají určitou identitu, takže když je papež sám sebou, tak je to dobré, i když je Němec, nejen Argentinec.

Je to v něčem jiném: totiž až do Jana Pavla II. a Benedikta XVI. (a tím spíš předtím) jsem to byl já, kněz, který říkal lidem, co řekl papež. Jenže teď jsou to lidé, kteří říkají mně: „Papež řekl...“ Já jsem farář a zjišťuju, že mí farníci vidí v papeži faráře víc než ve mně. Když říkají „můj farář“, tak se bojím, že myslí víc na Františka než na otce Maura. V tom je ten problém! Prostě se z nás všech najednou stali maximálně kaplani! Nevím, jak to dělá, ale papež František má k mým lidem blíž než já.

Včera se papež vydal do Cassana, aby tam navštívil vrahy a příbuzné Cocco Campolonga, tříletého dítěte, které zaživa uhořelo v autě zapáleném mafii, a za kterého se modlil a vyzýval k modlitbě 26. ledna. Je to skvělá věc, ale i Jan Pavel II. šel do vězení, aby se tam sešel se svým „vrahem“ Agcou. Jenže tentokrát se vsadím, že se mě někdo z farnosti zeptá, proč jsem nešel navštívit paní Pinu, která bydlí v paneláku, kde celou zimu neměla teplo, protože město nedalo opravit kotel, když papež František se kvůli těm lidem vydal až do Kalábie.

A pak František v Kalábrii řekl, že mafie „la 'ndrangheta“ je adorací zla a pohrdáním společným dobrem, že mafiáni nejsou ve společenství s Bohem, že jsou exkomunikováni... a moji lidé si nevzpomenou na to, co říkal Jan Pavel II. v Agrigentu, ale budou se mě ptát, proč jsem tedy já ve svých promluvách tak politicky korektní. A včera také řekl, že my kněží nemáme do středu všeho stavět sebe, protože se tak staneme obrazovkami, a ne kanály Boží milosti, a jsem si jistý, že hned jak si sednu do zpovědnice a budu jen tak povrchně naslouchat, tak mi okamžitě tuhle větu někdo rád připomene.

A nemáte ani ponětí, kolik bych takových příkladů mohl ještě uvést. „Papež řekl, že kostely mají být otevřené, proč je tedy ten náš zavřený?!“ „Papež včera řekl, že vy kněží máte žít v bratrském společenství, tak proč se vy s kaplanem pořád hádáte?!“ Jeden můj přítel, který má opravdu nádherná kázání (přicházejí si ho poslechnout lidé z celého Říma), řekl v jednom z nich, když mluvil už přes dvacet minut: „Já vím, že papež říká, že by kázání měla trvat jen sedm minut, ale já jsem to vzal podle evangelia, a tak moje kázání trvá sedmdesátkrát sedm minut“: prostě to musel zahrát do vtipu, protože jinak by mu to lidé sami připomněli. Chápete? Když uběhlo dvacet minut, tak prostě před sebou už neviděl tváře přítomných, ale v jejich hlavách četl to, co papež říká ve svých promluvách ve Svaté Martě! Jo!

V tom to je! A tak nemůžu dělat nic jiného, než se uklidnit a pochopit, že ode dneška budou kostely už prostě pořád otevřené. A pozor: to už se nezmění! Farnosti se otevřely, a bývalé úřední hodiny se už nebudou moct vrátit, protože lidé zkusili papežovo pohlazení. To, co měli rádi na každém papeži, teď nacházejí v pohlazení, ale i ve vztyčeném prstu. A chtějí to i po mně! A to už se nezmění!

Hochhuthův Náměstek - produkt KGB

Americký týdeník National Review uveřejnil článek bývalého ředitele rumunské komunistické rozvědky (který později uprchl na západ) o taktice KGB vůči Vatikánu. Ion Mihai Pacepa píše, že v únoru 1960 Chruščev schválil tajný plán KGB na poškození morální autority Vatikánu v západní Evropě: jeho autory byli předseda KGB Alexandr Šelepina a člen politbyra Alexej Kiričenko.

Plán se zaměřil především na Pia XII., který právě (v roce 1958) zemřel a nemohl se bránit. („Mrtví se nemohou bránit“, bylo heslo KGB.) Akce měla být provedena „západními rukama“. Akce nazvaná „Seat-12“ se zhmotnila do přípravy hry „Náměstek“, jejíž námět připravil generál Agajanc, šéf dezinformačního oddělení KGB. Sepsal ji pak neznámý německý autor Rolf Hochhuth; producentem byl Erwin Piscator. Ve hře se tvrdí, že Pius XII. podporoval Hitlera a jeho politiku likvidace Židů. Hra byla přeložena do 20 jazyků: v Praze ji uvedlo Vinohradské divadlo a byla vydána knižně.

Článek líčí, jak byla do přípravy hry zapojena i rumunská tajná služba.

Res Claritatis

Lži komunistických a soc.demokratických poslanců...

Moravský metropolita Graubner se ohradil proti tvrzením komunistických, resp. soc.demokratických poslanců o „kolaboraci katolické církve s Hitlerem“. Poslanec Foldyna tvrdil, že „klér (míněno patrně katolický klérus) se nepochybně kolaborace dopustil“.

Metropolita se odvolal na situaci arcidiecéze olomoucké, „z níž zahynulo v koncentracích nebo bylo popraveno 29 kněží a 79 jich koncentrák přežilo“.

Res Claritatis tato čísla doplňuje. Cituje přitom z textu, který ke čtyřicátému výročí konce války sestavila skupina katolíků (Freiovi - Benda – Duka), byl předán Chartě 1977 a jí vydán.

„Pražská diecéze měla v roce 1938 okolo 1300 kněží včetně řeholních: z toho bylo Čechů jen něco přes polovinu a diecéze byla po zaboru Sudet zmenšena o podstatnou část (Tachovsko, Karlovarsko, Chebsko). Z Čechů byli 3 kněží popraveni, 20 jich zemřelo ve vězení, dalších více než 100 kněží bylo vězněno a asi 50 internováno.

Celkově bylo z území protektorátu vězněno v koncentračních táborech a věznicích 260 duchovních, internováno 111, během věznění zahynulo 65 duchovních, popraveno bylo osm.

Nacisté zabrali arcibiskupský seminář v Dejvicích, biskupský seminář v Českých Budějovicích a další. Po heydrichiádě došlo k faktickému zrušení všech bohosloveckých učilišť, protože studenti byli odesláni na nucené práce. Byla zatčena třetina kanovníků svatovítské kapituly.

Nejostřejší byl postup proti řeholím. Jezuitům byla zrušena gymnázia v Bubenči a na Velehradě „pro říší nepřátelskou činnost“, byla jim zabráná řádová kolej s filosofickým studiem v Benešově a rezidence u svatého Ignáce v Praze. Benediktinům byl zabrán emauzský kostel i klášter, obojí vykradeno, členové řádu posláni do koncentračních táborů nebo totálně nasazeni, podobně dopadli novoříšští premonstráti a další. Milosrdným bratřím byla odňata nemocnice Na Františku, většina jich byla poslána do koncentračního tábora.

Ženským řeholím byly zabírány školy (voršílkám, školským sestřím, františkánkám a dalším). Řada z nich byla rovněž odeslána do koncentračních táborů, dominikánka Dolanská v Ravensbrücku zahynula.“

Metropolita Graubner rovněž poukazuje na úlohu KGB ve vytvoření „černé legendy“ o spolupráci Pia XII. s nacisty.

Res Claritatis

Vyjádření kard. Duky k projevu poslance Jakubčíka

Kardinál Dominik Duka na Facebooku reaguje na slova poslance Igora Jakubčíka, která pronesl při dnešním (pátek 20. června 2014) parlamentním jednání. Nemohu mlčet k výroku, že církev kolaborovala s nacismem, píše pan kardinál. Text si můžete přečíst v plném znění.

Nemohu mlčet k výroku, že církev kolaborovala s nacismem. Tady už nejde o žádnou věcnou diskusi, o výměnu názorů, ale o šíření lži a nenávisti. Církev u nás i jako celek trpěla, umírala a vzdorovala nacistické totalitě a je mi líto, že někdo může toto zpochybňovat. Několik stovek kněží umučených v nacistických koncentracích a papežova encyklika *Mit brennender Sorge* z roku 1937 jsou mi dokladem.

TS ČBK, František Jemelka podle facebook profilu kardinála Dominika Duky

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Das innerste Wesen...

Nejvnitřnější podstatou lásky je oddanost. Bůh, který je láska, se dává tvorům, které k lásce stvořil.

☞ Das Leben...

Sdílet život jiného člověka, brát na něm podíl, na tom co ho potkává, ať malého či velkého, na radostech i strastech, na jeho práci a problémech, to je dar a štěstí.

☞ Der Geist lebt...

Duch žije a vane, kam chce: všechny stávající formy stvořil a musí stále tvořit další.

☞ Gott is Liebe...

Bůh je láska. A láska je dobro, které se samo dává, je to plnost bytí, která sama v sobě uzavřena nezůstává, leč dává se jiným chtíc je obdarovat a obšťastnit.

☞ Die mystische...

Mystická milost jako zkušenost předává to, co víra učí: Spočinutí Boha v duši.

☞ Die Seinsicherheit...

Jistota bytí, kterou cítím ve svém prchavém bytí, ukazuje na bezprostřední zatopení v nejzazším základu a opoře mého bytí. Je to konec konců pouze velice matný pocit, které by sotva mohl být nazván poznatkem.

☞ Gott schuf...

Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, oba ke svému obrazu. Ale pouze k plnosti rozvinutá mužova i ženina jedinečnost skýtá nejvyšší dosažitelnou podobnost Bohu a současně i tu nejsilnější schopnost provazovat celý pozemský život a životem Božím.

☞ St. Petri...

Svátek svatého Petra v okovech je mi obzvláště milý, a to ne jako památná připomínka, ale jako připomenutí smyslu uvolnění okovů rukou anděla. Kolik okovů bylo dosud takto sejmuto a šťastné to bude, až padnou poslední. Ale do té doby je třeba trpělivě s nimi vydržet, pokud jsou přisouzeny - čím tišeji tím méně bolestivě. A do díla andělovi nelze fušovat.

☞ Man muss sich...

Člověk se musí omezit na ten kousek života, který je s to přehlédnout, na to, co zřetelně leží na povrchu. Je zcela jisté, že stojíme na zlomovém bodě vývoje lidského duchovního života, a člověk nemůže naříkat, že krize trvá dlouho, déle, než podle jeho vlastních měřítek, by měla.

☞ Den Glauben...

Ráda bych Ti předala víru, že vývoj, jehož meze jen velmi těžko odhadujeme a který ještě mnohem méně může ovlivnit, je přeci jenom vývojem k dobrému.

☞ Ich bin...

Jsem přesvědčena, že Bůh nikoho nepovolává jen pro sebe. I o tom, že přijme-li duši, že je v důkazech lásky převelice štědrý.

překlad A.S.

Vyplatí se ještě dneska manželství?

V minulém roce proběhlo v České republice nejméně svateb od roku 1918 a o polovinu méně, než ve šťastném porevolučním roce 1990 – pouhých 45 137. Znamená to snad, že manželství odzvonilo a je jednodušší a výhodnější žít takzvaně „na hromádce“? Dosavadní trend tomu rozhodně napovídá. Naskýtá se proto otázka, co je důvodem toho, že nejen klesá počet nově uzavíraných manželství, ale zároveň se zvyšuje věk, kdy se lidé poprvé berou.

Naše společnost se za posledních sto let změnila jako nikdy předtím. Může za to především technická revoluce, která umožnila věci, o kterých se našim předkům ani nesnilo. Ženy mají volební právo, mohou dělat kvalifikovanou práci stejně jako muži a dostala se jim do rukou velká „zbraň“ v podobě hormonální antikoncepce.

Dřívější role žen spočívala výhradně v péči o rodinu. Politika, rodinné finance i velká rozhodnutí ležely na bedrech mužů. Žena, která muže neměla, se pohybovala na okraji společnosti. Sociální jistoty svobodným ženám ani matkám stát neposkytoval. Byly zcela závislé na podpoře muže, případně rodiny.

Ano? Nebo ne?

Dnešní žena je emancipovaná, tedy nezávislá. Studuje, buduje si kariéru a užívá si. Sama dělá velká rozhodnutí včetně toho, kdy bude mít děti. A také to nejdůležitější, je finančně soběstačná. „V řadách našich klientů jsou muži i ženy,“ potvrzuje vývoj Pavla Hávová, tisková mluvčí ČSOB a dodává: „Ženy se ve světě financí pohybují stejně obratně jako muži. Náš nedávný průzkum ukázal, že v 50 % domácností učiní rozhodnutí o hypotéce právě žena.“

Přestože samostatnost žen nebyla nikdy tak vysoká, manželství poskytuje stále mnoho výsad. Novomanželským půjčkám už sice odzvonilo, ale stát a jeho zákony stále manžele zvýhodňují. Na společném jmění manželů „vydělá“ především žena. Pokud je doma a stará se o děti, přesto má ze zákona nárok na půlku toho, co za trvání manželství její milovaný vydělá. Pokud si tedy nevezme gamblera, který naseká dluhy. To by se pak dělili i o ně. Ani dědický zákon na nesezdané partnery nemyslí a v první linii upřednostňuje děti a rodiče. Ohledně zjišťování zdravotního stavu bude partner opět bit a zdravotní stav své polovičky se nedozví.

Proč se stejně stále méně lidí žení a vdává, když existuje stále dost dobrých důvodů k tomu, být „svoi“ i v občance? „Velký podíl na poklesu uzavírání manželských sňatků má také vzrůstající procento mladých lidí, kteří vyrůstali v neúplné rodině a neosvojili si tak klasický model rodiny,“ potvrzuje ze své terapeutické praxe psycholožka Tamara Svrčková a dodává: „Naše společnost také nežije podle křesťanských hodnot, je velice tolerantní k promiskuitě a i nemanželské děti jsou vnímány zcela jinak než dříve.“ K manželství pak zbývá jediný důvod a tím je láska, což je ovšem emoce, která se v čase mění.

Co je moderní?

České ženy jsou stále více ekonomicky soběstačné a osobní svoboda je pro ně důležitější než manželská finanční jistota. Trendem je také upřednostňování úspěšné kariéry před mateřskou, potažmo rodičovskou rolí. Společnost je mnohem tolerantnější, a to nejen k takovým soužitím, ale i k dětem, jejichž rodiče nejsou manželé. Překvapivým problémem je také samotná svatba. Její finanční náročnost je překážkou manželství pro mnoho trvalých párů. Tradiční představa svatebního obřadu však v našich myslích přetrvává, a proto převládá názor – než nemít pořádnou svatbu, jak se patří, tak se raději nevezmeme vůbec. Páry tak svatbu stále odkládají, až dospějí k pocitu, že „papír“ na nic nepotřebují.

Nezbývá, než doufat, že se tento sestupný trend zastaví v rozumných mezích. Děti vyrůstající v nemanželských rodinách totiž nemají úplně nejlepší příklad pro své vlastní budoucí svazky a chybí jim důvod a motivace, proč vstupovat do manželství. Preference svobody tak může leckdy vést až k odmítání odpovědnosti a z toho plynoucích problémů.

Zatímco zákon a stát stále podporují právní výhody manželství, mnohé společnosti poskytují své služby v souladu se společenskými trendy. Dva příklady za všechny. U mobilního operátora T-Mobile si můžete pořídit tarif Rodina, díky kterému si pět až sedm osob v rámci „rodiny“ může volat a psát zcela zdarma. Nikdo ovšem nezkontroluje skutečnou rodinnou příslušnost.

Druhým příkladem je možnost společného účtu v bance. Kupříkladu ČSOB Aktivní konto je určeno nejen pro majitele využívajícího aktivní životní styl, ale také

pro obsluhu společných rodinných financí. Není přitom důležité, jestli „rodinu“ tvoří manželé nebo jen partneři. Automatickou součástí konta je tak i mezinárodní karta pro partnera a dostatečný počet volných elektronických transakcí a výběrů z bankomatu pro oba. Způsob nakládání s účtem v případě úmrtí, jak u nesezdaného páru, tak i u manželů, záleží na tom, co nastaví majitel účtu za svého života.

7 důvodů, proč klesá počet manželství

- Děti vyrůstají v neúplných rodinách – neosvojí si klasický model rodiny
- Manželská smlouva (závazek) se nebere moc vážně
- Chybí potřeba vzájemné hmotné podpory, zbývá jen důvod „z lásky“, což je emoce, která se mění...
- Vysoká tolerance k promiskuitě a pozitivní společenské přijímání nemanželských dětí
- Preferuje se kariéra, rodičovská role je vnímána jako vedlejší
- Vysoké náklady na svatbu
- Obava ze ztráty svobody a nezávislosti

*M. Poledníková, zdroj: Tamara Svrčková, psycholožka Dobrovolnického centra Protěž,
<http://www.mamanamaterske.cz/clanky/hobby-voln/vyplat-se-je-t-dneska-man-elstv>*

Rostoucí počet rozvodů?

Lidé ztrácí schopnost se obětovat, říká farář.

I přes klesající počet uzavřených sňatků na jižní Moravě, neubývá rozvodů. Na sto svateb jich připadá šedesát. Zdá se tak, jako by římskokatolický farář Jan Hanák z Bohdalic na Vyškovsku plul proti proudu. Za dvanáct let posvětil téměř dvě stě manželství, pouze čtyři páry se rozvedly. Osobní statistiky bohdalického římskokatolického faráře Jana Hanáka jsou úplně jiné než ty celospolečenské o masivní rozvodovosti.

Podle katolického kněze Jana Hanáka, sloužícího v Bohdalicích na Vyškovsku, slibuje pár svatbou v kostele, že chce na manželství celoživotně pracovat. Na rozdíl od svateb na radnici podle něj lidé oddaní v kostele zvládnou překonávat krize.

- *Páry tedy berou svatbu v kostele závažněji než tu na radnici?*

Řekl bych, že lidé dnes od svateb na radnici spíš ustupují, nedávají jim totiž žádný přesah. Hodně lidí znovu objevuje hodnotu svatby v kostele, nejde totiž jen o sociálněekonomickou smlouvu, ale jde hlavně o mravní slib. Přibývá i lidí, kteří nejsou pokřtění, ale mají k víře nějaký vztah nebo se mnou prostě jen konzultují, jak svou svatbu pojmout, aby měla právě nějaký hlubší význam.

- *Myslíte si, že svazek uzavřený v kostele má i delší trvání?*

Jsem knězem přes dvanáct let. Ročně oddávám okolo patnácti párů, se kterými udržuji kontakt. Z nich se rozvedly asi čtyři, víc ne. To si myslím, že je výrazně nižší procento než mezi civilními svatbami. Sňatek v kostele ale pochopitelně nezaručí, že se pár nerozvede. Ale pár vědomě předurčuje, že chce na takovém celoživotním projektu pracovat.

- *Dostáváte se někdy do role manželského poradce, radíte párům v krizi?*

Ano, poměrně často. Nejsem psycholog, jsem ale kněz, mou rolí je být mediátor. Řadu věcí zprostředkovávám, komunikuji, dělám vrbu. Dávám radu, nejsem ale

samozřejmě ženatý a nemám děti, tudíž musím mít nadhled. Příběhů už jsem ale slyšel hodně, dá se tím inspirovat, ale vždycky je to originál.

- *Snažíte se párům najít vždy cestu zpátky k sobě, nebo někdy podpoříte i variantu rozvodu?*

Pochopitelně se je snažím stmelovat. Stěžejní rozdíl mezi svatbou na radnici a v kostele je i v trvalosti. Většina lidí před svatbou řekne, že samozřejmě chce spolu vytrvat až do smrti. Kdybych je ale trochu přitlačil ke zdi a zeptal se, co uděláš, když ti například žena zahne, tak z řady lidí vypadne, že půjdou jinam. Ve smluvu v kostele to tak ale není, když se něco takového stane, považujeme to za manželskou krizi, což je součást vztahu, která se musí řešit, s tím se snažím pomáhat. Jsou ale i situace, kdy už vydržet nemá smysl. I lidi, kteří se rozhodnou pro rozvod, ale určitě neodmítnu.

- *Jak nahlížíte na dnešní touhu po úspěchu, kariéře, změnu hodnot ve společnosti?*

Důraz na individualitu se dnes stává nezdravým, až sebestředným individualismem. Hraje to roli v jakémkoliv vztahu, nejen manželském. Jsme obecně méně schopni kus sebe věnovat ve prospěch celku, třeba manželství.

Karolína Kyselová, http://brno.idnes.cz/pocet-svateb-v-kraji-klesa-09v-brno-zpravy.aspx?c=A140107_2019101_brno-zpravy_daj

Knihy na prázdniny

Chtěl bych doporučit k přečtení dvě knihy, pokud budete mít během dovolených čas na čtení. Obě se dají půjčit v knihovnách, ta první možná i ještě koupit.

První se jmenuje **Všehokniha** a autorem je *Guus Kuijer*. Nedejte se zmást tím, že se tváří jako kniha pro děti.

Druhou knihou je **Program pro přeživší** *Chucka Palahniuka* (autor **Klubu rváčů**, taktéž doporučuji). Tahle kniha se nese spíše podle hesla „Zážitky nemusí být pozitivní, hlavně, že je silný.“ Drobná ukázka:

Modlitba za nalezení místa k parkování

*Ach věčný a slitovný Bože,
nikdo Tě nikdy nezbožňoval tak
jako já, dáš-li mi dnes místo, kde bych zaparkoval.
Neboť Ty jsi poskytovatel.
A Ty jsi zdroj.
Z Tebe vše dobré pochází.
V Tobě se vše nalézá.
Ve Tvé péči naleznu spočinutí.
Pod Tvým vedením najdu mír.
Nespěchat, spočinout, vydechnout, zaparkovat.
To vše je od Tebe. O nic víc nežádám.
Amen.*

Jirka Z.

Úvaha nad modlitbou za nalezení místa k parkování

Tato „modlitba“ může být myřlena jako vtíp. Bohužel není obvyklé, že takový vtíp bývá vnímán správně a pak jde o příklad, který vede k uspokojení potřeby pocitu zbožnosti a nic víc. Vždyť se modlím a jsem ve vztahu k Bohu, tak co!

„Modlitba“ za parkovací místo je „vedle“ z několika důvodů:

- navozuje dojem, že Bůh řídí člověka do nejmenších podrobností,
- navozuje dojem, že Bůh dává něco za něco,
- považuje Boha za rovného pohanské modle (já se k tobě utíkám, budu tě uctívat, když dáš parkovací místo),
- do určité míry jde o toto: vzdávat se svobodné vůli (a v rámci pravidel, zákonů lidských i přírodních, tedy Božího zákona, udělat vše, co je v mých silách a možnostech a místo toho říkat Bohu: udělej to za mne), a tak se vzdávat Božího obrazu ve mně,
- koresponduje s pohanskými způsoby, že bude-li modliteb více a ještě více, Bůh vyslyší a pokud ne, tak jich bylo ještě málo a nebo to, oč se modlím, není k dobru...

J. K.

Ta modlitba za parkovací místo mi připomněla, jak Richard Rohr jednou vzpomínal, že si říkal, když netrpělivě čekal na zelenou: „Klid, Richarde. Jestli Bůh není na téhle straně silnice, není ani na té druhé!“

Zoran

Zoran Dragunič je velkej chlap. Když vezmete toho největšího, kterýho znáte a vynásobíte dvěma, tak to je Zoran.

Přiřel sem do Švédska z Černý Hory nebo možná ze Srbska. Neměl jsem nikdy potřebu se ho na to ptát, ale prý se tady objevil kvůli práci.

Jel jsem se Zoranem na stavbu. Bydlíme společně na ubytovně a máme práci na jednom z těch nových nákupních center, co se staví na okraji Linköpingu. Já dělám na jeřábu a Zoran je vazač.

Tak. Jeli jsme z konečné autobusu číslo 3. Zastávku od konečné nastoupil Starej Halsten. Halsten je taková místní figurka, kterou najdeš v každý větší vesnici. A Starej, no starej a vychrtlej je fakt dost. Vychrtlej jak lidi bejvají, když je jejich stáří pomalu okusuje na kost.

Zoran vypadal, že ho chce pustit sednout. Halsten za sebou táhl malej vozejk plnej starýho papíru. Zoran se ze sedadla pohodlně natáhl k umělohmotnému madlu nad s sebou a lehce se na něj, jak vstával, pověsil. On není tlustej, ale prostě narost. Bylo to, jako když zkusíš pověsit svini na háček na kabáty. Taky by se utrhnul.

Starýho Halstena odštěpek prasklýho madla sekl do hlavy. Kousek za pravým uchem. Bylo vidět, jak mu teče krev, protože Halsten je už dávno holohlavej.

Čekal jsem co bude dál. Děda se na Zorana rozpráh holí co měl ve druhý ruce, začal ho mlátit a přitom strašně ječel. Zoranovi vynadal, z jeho ségry udělal štetku,

celou rodinu proklel a pořád do něho mlátil tou svou holí. Autobus jel a Halsten v něm lítal ze strany na stranu jak sirka v prázdný krabičce.

On je Zoran v jádru dobrý, ale někdy těžce odhadnutelný. Jednou si náš parťák dělal fóry z jeho ségry co zůstala v Černý Hoře nebo možná v Srbsku. Zoran se našel na násadou od krumpáče mu zlomil obě ruce. Pak šel samo do lochu, ale většínou byl hodnej.

To jsem věděl já, ne Starej Halsten. Čekal jsem, že na něj Zoran zaspoň zařve a dědek si nadělá do gatí, ale on nic.

Pak jsme vystoupili, autobus odjel a my zamířili na staveniště. Za chvíli se Zoran zastavil. Otočil se ke mně, jako by věděl, na co se ho chci celou dobu zeptat. Bylo mu prý toho dědka líto a tak ho nechal bejt.

Nevím, kde se to dozvěděl, protože já to slyšel až za tejdén. Halstenovi ten den ráno zemřela žena.

<https://damianuv-blog.cz/zoran/>

Učit se modlit

Modlit se neznamená naklonit k sobě Boží ruku s cílem získat nějaké věci nebo Boha k něčemu přemlouvat. Bůh již je totálně vydaný. Modlitba pro nás znamená učit se přijímat, učit se čekat, naslouchat, něco mít. Není tomu tak, že my bychom se modlili a Bůh by odpovídal; naše modlitba je už odpovídáním Bohu. Tvá touha modlit se je Bůh ve tvém srdci. Tvé vykročení k dialogu s Pánem je již Boží odpovědí. Je to milost, která nás proměňuje k tomu, abychom si milost žádali.

Jestliže právě nemáš přání se modlit, chtít naslouchat Bohu, pak se možná tvá otevřenost Duchu dostala do slepé uličky. A co dělat, jestliže už Boha skutečně nechceš, jestliže Bůh není tvou volbou? Vše, co můžeš dělat, je prosit o to znova: „Pane, dej mi touhu se modlit. Dej mi touhu po jednotě s tebou.“ Pros o touhu toužit. S modlitbou nelze obchodovat. Modlitba ti nepřináší žádný okamžitý zisk. Nebudeš mít žádnou okamžitou zpětnou vazbu nebo zážitek úspěchu. Pravá modlitba je v tomto smyslu pravděpodobně tou nejobdivnější a nanejvýš kontrakulturní věcí, jakou kdy Američan učiní.

R. R.

Iniciace – 11. ročník

Mušský rituál přechodu do zralé dospělosti inspirovaný P. Richardem Rohrem, OFM vede P. Petr Glogar, OCD a P. Václav Vacek.

Rádi bychom vás pozvali na 11. ročník „**Mušského rituálu přechodu do zralé dospělosti**“ (Mens Rite of Passage - MROP), inspirovaného františkánským knězem a řeholníkem Richardem Rohrem. Jedná se o netradiční duchovní cvičení v ekumenickém duchu, které je otevřeno i hledajícím a lidem bez vyznání. Víme, že dospělými a moudrymi se nemůžeme stát po jednom víkendy, ale téměř 900 (našich) mužů udělalo při absolvování uplynulých ročníků této akce osobní zkušenost, že na cestě ke zralé dospělosti může být tento čas velmi dobrým zážitkem.

Program nachází inspiraci i v jiných kulturách a náboženských tradicích, je však plně založen na křesťanských základech. Akce se bude konat 10.-14. září 2014 na Vysochině. Příjezd je ve středu 10. 9. 2014 do 16:00 a odjezd v neděli 14. 9. 2014 odpoledne v 15:00. Účastníci tohoto duchovního cvičení se musí zúčastnit celého programu bez přerušení! Pokud máte vážný zájem o účast, pošlete vaši ručně vyplněnou přihlášku na adresu: Zdeněk Michalec, Ečerova 10, 635 00 Brno nebo ručně vyplněnou přihlášku naskenujte a odešlete na chlapi@familia.cz.

K vyplnění přihlášky (možnost si ji stáhnout z webu www.familia.cz) přistupujte se vší vážností. Zcela určitě odpovídejte na otázky upřímně, ne pouze formálně. Při výběru účastníků bude rozhodováno nejen podle pořadí přihlášeného, ale také na základě informací, které uvedete do Vaší přihlášky. Včasné odeslání přihlášky pro vás může být důležité (počet míst je omezen). Doručení přihlášky vám potvrdíme mailem. Podrobnější informace včetně pokynů k platbě budeme rozesílat všem účastníkům o prázdninách.

Díky grantu získanému pro programy YMCA Familia jsme pro letošní rok mohli snížit účastnický poplatek téměř o polovinu na 1 500 Kč (původní cena bez dotace činila 2 900 Kč).

Dotazy (prosíme po 17. hodině): Zdeněk Michalec 724 205 809, Ludva Hegrlík 602 340 360, P. Petr Glogar 724 069 958, Pavel Hrdina 777 111 134. Další informace průběžně najdete také na webu: www.familia.cz.

Za organizátory: Ludva Hegrlík a Zdeněk Michalec.

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
18. 09. 2014	Teplice	Pjetro Veselý		Lukáš 5
20. 11. 2014	Bohušovice	Kosatka		Lukáš 6
18. 12. 2014	Krupka	František	František	Vánoční besídka

Pro přípravu lze použít např.: <http://www.obohu.cz/bible/>

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3. 7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
5. 7. **Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje**, biskupa, patronů Evropy
11. 7. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
23. 7. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25. 7. Svátek sv. Jakuba, apoštola

Výroční dny biskupů

1. 7. Mons. Hrdlička kněžské svěcení (1972)
5. 7. Mons. Esterka jmenován tit. biskupem (1999)
10. 7. Mons. Radkovský převzetí diecéze (1993)

- Na jednom setkání se probíraly problémy diecéze. Výstavba kostelů na sídlišti, ale kde na to vzít? Špatný stav kostelů v pohraničí. Má cenu je opravovat, když do nich nikdo nechodí? A mnoho podobných. Biskup to na závěr shrnul slovy: „Kostelů máme dost, ale na blbých místech.“

Setkávání

- ◆ 1. neděle v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře - knihovna, čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 15:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 19:00 na faře - promítání, či křeslo pro hosta
- ◆ 18. v měsíci v 17:30 - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek		17:30	
Sobota		17:30	Bynov ^{*/**/}

**/ Přes období zimního času jsou mše svaté v pečovatelském domově*

***/ Přes období letního času, jsou mše svaté v liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově*

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

Aktuální informace hledejte na: http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/Cz_021.htm

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 07. 2014, před 1. nedělí v srpnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 15 Kč)